

нала въ нужда да познамъ това. Тъй сѣщо познахъ и много други неща въ пѣтуванieto си. Неманието и злочестината и тѣ си имали ползата: отварятъ ни очитѣ връхъ много божи дарове, които неможемъ да оцѣнимъ кога сме богаты и добруваме.

И тѣй нейна милость бѣше принудена съ много малко да са минува, макаръ планинцытѣ отъ долината да ѝ принасяхъ сегись-тогись каквото имъ са струваше че може да ѝ бѣде угодно. Воденчеря хванеше ли едрички престърбы, ней гы даваше; нѣкой въглищаръ удареше ли дивячь добръ за ѣдене, ней го носяше. Старыя слуга пѣкъ най-добръ ѝ от-служуваше. Тя бѣше скутала нѣкои-другы скѣпы неща и гы бѣ донесла съ себе си, та сегись-тогись го пращаше да продаде по нещо. Често той не са завръщаше по цѣлы недѣли, и подирь сѣко пѣтуванe донасеше по нещо купено за въ кѣщи.

Не са минѣ много време и планинцытѣ забѣлѣзахъ че сѣкога, кога са върнеше слугата, болярката ставаше по-натѣжена и очитѣ ѝ са зачървявахъ. Тѣмъ много имъ са щеше да знаѣтъ коя е и отъ дѣ иде тя; но сама нея несмѣяхъ да пытать: а кога рѣчахъ старыя слуга да запытать, той имъ обаждаше таквизи замотаны имена, щото съ мѣка ед-